

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændringer i midlertidig Lov Nr. 207 af 1. April 1919 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5885).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Stengaard-Kirkegaard: Da vi i Fjor vedtog den nugældende Lov om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning, foretoges der adskillige Ændringer i det Forslag, som var fremsat fra Regeringens Side. Vi gennemførte endogsaa saa gennemgribende Ændringer, at man godt kan sige, at da Forslaget naaede frem til anden Behandling, var der egentlig kun Navnet tilbage. Særlig vedtog vi gennemgribende Ændringer med Hensyn til Regler for Udstykning. Vi gennemførte i Lovens § 3 en hel Række Bestemmelser, der sigter paa, at Ministeren faar Lov til at give Dispensation fra Loven. Alligevel har det nu vist sig, at vi i nogen Grad har overset Rækkevidden af de Bestemmelser, der er blevet indsat i Loven med Hensyn til Nedlægning af bestaaende Landbrug. Det viser sig, efterhaanden som Loven bliver brugt, at den er for snæver, at det er nødvendigt endnu en Gang at gennemføre nogle Ændringer og give videregaaende Dispensionsbestemmelser, særlig med Hensyn til Nedlægning. Det viser sig f. Eks., at Loven er saa snæver, at der er ganske naturlige og ganske rimelige Udstykninger, som ikke kan finde Sted, og lige saadan kan der være ganske naturlige Omlægninger af Jordarealer, som bliver forhindret ved denne Lov. Det viser sig egentlig her, som det saa tidt viser sig, at det ved en midlertidig Lov er vanskeligt at faa indført Regler, som ude i Praksis viser sig at være rigtige. Nu, da vi staar overfor Spørgsmaalet, hvorvidt Loven igen skal forlænges, tror jeg, det vilde have været rigtigere, om man endelig en Gang var gaaet til en virkelig Revision af selve Udstykningsloven af 5. April 1906 i Stedet for at blive ved at fortsætte med de midlertidige Love. Men jeg indrømmer paa den anden Side, at hvis Loven skal forlænges, er det nødvendigt at faa

indført adskillige Bestemmelser. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor Landbrugsministeren har ventet saa længe med at fremsætte dette Lovforslag. Naar Forholdet er det, at den nugældende Lov udløber til 1. April, synes jeg nok, man med nogen Ret kan anke over, at vi først nu staar overfor et Lovforslag om Ændring i og Forlængelse af den nugældende Lov, jeg synes, der bliver givet Rigsdagen for lidt Tid. Men jeg ønsker i hvert Fald, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg. Jeg ønsker nemlig, at vedkommende Udvalg skal tage under Overvejelse, om man ikke hellere nu skal gaa endeligt bort fra de midlertidige Love.

Johannes Pedersen: Nu er det jo tredje Gang, vi staar overfor Vedtagelsen af et Lovforslag som det her foreliggende. Som den ærede foregaaende Taler (Stengaard-Kirkegaard) udtalte, blev Loven sidste Gang ændret i ikke saa ringe Grad, fordi det havde vist sig, at Loven afstedkom ikke saa faa Ulemper. Men Udvalget blev ogsaa den Gang enigt om, at naar Loven blev ændret, saaledes som den blev, vilde den omtrent være brugelig, saaledes at den senere kunde blive vedtaget som endelig Lov. Der faldt alligevel enkelte Udtalelser om, at der kunde være Grund til at ændre Loven endnu mere, saaledes at der blev taget det Hensyn til de mere magre Egne, at et større Areal geometrisk Maal kunde komme ind under Hartkornsbetegnelsen end i de bedre Egne, at der kunde være Grund til i de magre Egne at tillade Sammenlægning af et større Areal end 6 ha. I det nu fra Ministeriets Side fremsatte Lovforslag forekommer det mig, at der er taget Hensyn netop til disse Ønsker. Paa den Egn, hvor jeg er særlig kendt, har der i det sidste Aar ikke i nogen særlig Grad været anket over Loven og dens Virkninger. Jeg har talt baade med Retsbetjentfuldmægtige, som særlig har med Dokumenterne vedrørende Ejendomshandler at gøre, og med Landinspektører i denne Egn, og de har ikke fundet, der var noget særligt at anke over, naar Loven blev ændret derhen, at der af lettere Jorder kunde indtages et større Areal til Sammenlægning. Derfor er der ikke noget til Hinder for, at det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, kunde modtage Lovforslaget saaledes, som det er fremsat fra Ministeriets Side, men naar der fra anden Side er udtalt Ønske om, at Lovforslaget kommer i et Udvalg — man plejer jo ikke at modsætte sig et saadant